

מ"ת 8241/02 - מדינת ישראל נגד מהדי קشك

בית המשפט לתעבורה תל-אביב

מ"ת 8241-02-21 מדינת ישראל נ' קشك(עוצר)
תיק חיצוני: 237312/2021

בפני כבוד השופט עמית בר
ה המבקש
מדינת ישראל
נגד
מהדי קشك (עוצר)
המשיב

החלטה

בפני בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים, על פי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה-מעצרם), התשנ"א 1966, וזאת במקביל להגשת כתב אישום;

בתאריך 24.2.21. נעזר המשיב על ידי משטרת ישראל.

בתאריך 25.2.21 הוגש נגדו כתב אישום יחד עם בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים. המשיב מואשם בכך שנаг בזמן פסילה כאשר רישון הנהיגה פקע מעל לשנתיים וכן בהנאה ברכב ללא ביטוח.

בתאריך 25.3.21- יום הגשת כתב האישום, התקיים דיון בו ביקש המשיב לשחרר ממעצרו. ב"כ המשיב טען כי המשיב נתפס נוהג באזרע יהודה ושומרון - (להלן - איו"ש) , וטען כי פקודת התעבורה אינה חלה על תושבי ישראל שם. لكن לדבריו, למרות שהמשיב נוהג ברכבו, הרי שהוא לא עבר כל עבירה וביקש לשחררו. צוין כי המשיב הינו אזרח ישראלי.

הדין נדחה ליום 3.3.21 על מנת שב"כ המשיב יוכל לבסס טענה משפטית זו, שהعلاה.

בתאריך 3.3.21 התקיים דיון נוסף. בדיון זה לבקשת ב"כ המשיב, הופנה המשיב למסקיר מעצר על ידי שירות מבחן ולביקורת היתכנותה מأت הממונה על הפיקוח האלקטרוני. המשיבה לא התנגדה לשיחת המשיב למסקיר, אך הודיעה כי ללא קשר לתוכנות המסיקור עדמתה היא למעצר עד לתום ההליכים מאחרי סORG וברית.

הדין נדחה לקבלת מסיקור מעצר וחווית דעת לגבי מזקק באיזוק מأت הממונה על הפיקוח האלקטרוני.

שירות המבחן שוחח עם המשיב והמפקחים והוגש מסיקיר מעצר.

חוות הדעת מأت הממונה על הפיקוח האלקטרוני קבועה כי **'האיזוק ישימ'**.

עמוד 1

בתאריך 20.4.21 התקיים דיון נוסף לאחר קבלת חוות הדעת.

שירות המבחן המליץ על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

תקיר שירות המבחן אישר 4 מפקחים מתוך שישה שהוצעו לו.

ב"כ המשיב בדקה את עברם הפלילי של המפקחים המוצעים;

לגביו הערב ابو קشك מג'די - טענה כי הוא בעל עבר פלילי בגין תקיפת שוטר בעת مليוי תפקידו ונוהגה פוחצת ברכב, בגין ריצה מסר לתקופה של חודשים - בדרך של עבודות שירות, لكن טענה כי הוא אינו מתאים לפיקוח.

לגביו - منصور מחמוד - התנגדה המבוקשת גם כן לשימוש כמפקח, מכיוון שהוא בעל רישום פלילי, הרשעה בגין אחיזת כלי נשק או תחמושת משנת 2015, ונדון למאסר על תנאי וקנס.

לגביו שני המפקחים האחרים - ביקשה לחקור אותם.

טייעוני ב"כ המשיב:

המשיב הסכים לקיומו של ראיות לכואורה, טען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן. לדבריו שירות המבחן היה ער לעברו של המשיב ולכך שהפר לכואורה את צו הפיקוח, ולמרות זאת המליץ על מעצר באיזוק. טען כי המפקחים יכולים להציג גבולות וכן גם האיזוק האלקטרוני. ב"כ המשיב ביקש כי המשיב ימשיך להיות מטופל על ידי שירות המבחן.

כמו כן טען ב"כ המשיב כי קצינת המבחן סקרה כי כל הבעיות של המשיב הן במישור התעבורתי בלבד ולא בתחוםים אחרים.

עוד טען ב"כ המבוקש - כי הליך המעצר הוא לא 'מקדמה על חשבו העונש'. טען כי מטרת המעצר היא מניעתית, וכך שהפיקוח האלקטרוני יכול לתת תשובה ולאין את המסוכנות התעבורתית.

לסיכום ביקש ב"כ המשיב לעצור את המשיב בדרך של איזוק אלקטרוני.

בדין ביקש ב"כ המשיב להגיש פסיקה נוספת. התרת המשיב לעשות כן עד למחירת הדיון. לא הוגשה פסיקה.

טייעוני ב"כ המבוקשת:

ב"כ המבוקשת טענה כי לא ניתן לסמן על המשיב. לדבריה המשיב הפר את התנאים פעמיים אחר פעם.

המבוקשת טענה כי לבקשת מסר על תנאי חב הפעלה בן 12 חודשים, דבר שלא מנע ממנו לבצע את העבירה.

טענה כי מדובר בנהיגה בפסילה זו הפעם הרביעית כאשר המשיב נפסל בנסיבות לפחות 6 שנים, בין היתר, בגין עבירות

דומות לאלו המוחסנות לו כאן, של נהיגה בזמן פסילה ונוהגה ללא רישיון נהיגה תקף.

כמן כן טענה, כי למשיב מוחסת עבירה שלא רישיון נהיגה תקף זו הפעם התשיעית. מדובר בפקיעה של תקופת מושכת של עשר שנים ועבירה של נהיגה שלא ביטוח.

ב"כ המשיבה טענה, כי גם מסר קודם בגין עבירות תעבורה שריצה המשיב בעברו וכן מסר מותנה שהוא חב הפעלה לא הרתו עותם מלבצע את העבירות המוחסנות לו כעת.

המשיבה טענה כי תנאי ראשוני לבחינת חלופה גם בדמות מעצר באיזוק אלקטרוני הינה מתן אמון, וכי עבירה של נהיגה בפסילה ממשעה למעשה הפרת הוראה חוקית, עשיית דין עצמי ואי קיום צו בית משפט.

לבסוף טענה כי לא ניתן לתת אמון במשיב אלא במאיסרו האחורי סורג ובריח .

ב"כ המבקשת הפניה לפסיקה;

בש"פ 5547/17 מژוק נ' מדינת ישראל ; עם"ת 13-10-49153 - פואז נ' מדינת ישראל ,

ל- 3521/13 ול- 10/2013.

דין והכרעה:

תיק החקירה - והראיות:

בתאריך 21.2.25 בשעה 12:03 נחקר המשיב ואמר קר;

עמוד 2 שורה 12:

ת: אני נהגת מקלילה עד למחסום ושם עצרו אותנו החילילם לבדיקה.

.....

ש: למה נהגת בזמן יודע שאתה פסול נהיגה?

ת: אני נהגת בשטחים ולא מסוגל לנוהג בארץ ולא יסכן את עצמו.

.....

ת: אני לא יודע שאסור לנוהג בשטחים כי שטחים זה לא הארץ כי אין שם ניידות משטרת ולא הסבירו לי את זה בשירות מבנן כי הרשות זה לא ישראל.

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקין דין - verdicts.co.il

כמו כן עולה מתיק החקירה, דוח פעולה של השוטר רס"ב אלכסנדר קונדה מיום 24.2.21 כי בתחילת המשפט הבהיר שהחלה מוקומות עם הנושא (עמוד 2 שורה 2 לפני הסוף "נהג ונושא התעקסו שלא התחלפו" .

בחקירתו לאחר מכן הודה כי נהג, אך כאמור טען כי חשב שמותר לו לנוהג **ב'שטחים'** - איו"ש.

העברו התעבורתי של המשפט.

בתאריך 15.5.15 הורשע המשפט על ידי ס.ב. יהושע צימרמן ב 4 כתבי אישום נפרדים שצורפו;

14-08-1580 - התקיק העיקרי

2368-03-15 (תיק צירוף)

210-03-14 (תיק צירוף)

. 8049-07-13 (תיק צירוף).

בכל כתבי האישום הושם המשפט בעבירות של נהיגה בזמן פסילה יחד עם עבירות נלוות.

באחד מכתבי האישום (13-07-13 8049) בהם הורשע המשפט - הוא הורשע בגין נהיגה בכביש 55 ליד מחתום 109. מדובר בתחומי איו"ש.

בigen תיקים אלה - נדון המשפט לריצוי עונש מאסר בפועל של 11 חודשים, פסילה למשך 36 חדשים מאסר על תנאי למשך 12 חודשים ועונשים נלוויים.

לאור העובדה שאחד מהתיקים בгинם ריצה מאסר בפועל הוא תיק בו נהג בפסילה באיו"ש, הרי שברור כי טענתו של המשפט כי לא ידע על כך שאסור לו לנוהג בשטחי איו"ש, היא טענה שאין בה ממש, ומראה על התנהגות מודעת ומכוונת.

לאחר שחררו של המשפט מהמאסר, המשפט שוב נהג בפסילה. הוגש כתב אישום.

בעבודות כתב האישום - 18-01-3309 מצוין שם, כי בתאריך 14.1.16 נפלל הנאשם בנסיבות ע"י בית המשפט לטעבורה בפתח תקווה בתיק 14-08-1580 לתקופה של 36 חודשים. הנאשם הקבע את רישוון ניגתו ביום 14.1.16 בתאריך 15.12.17 בשעה 18:00 או בסמוך לכך, נהג הנאשם הרכב פרטי מסווג סובייטי, מספר רישוי 60-218-27 בטירה מכיוון מזרחה לכיוון מערב, כיוון כללי טירה. בנסיבות הניל', **הנאשם נהג בקלות ראש, לא צית לשותרים שכרכזו לו לעצור, ברוח מהmekom, נסע בפראות, עלה על המדרכה, עקף רכבים מימיין, נסע בניגוד לתנועה, תוך שמסכן את משתמשי הדרכים. כמו כן, נהג בהיותו פסול לנוהגה ביודען,** ללא רישוון נהיגה תקף (פקע בתאריך 15.8.2010) ולא פולשת ביטוח תקפה.

לאחר הרשותו, בית המשפט שם הפנה את המשיב למסיק שירות מבחן לעניין העונש. לאחר קבלת המסקיר ומסקירים משלימים, בתאריך 14.1.20 נוצר דין של המשיב.

דקדוק לפני גזר הדין שניית על ידי כבוד השופט וקסמן נכתב בפרוטוקול הדיון כך:

הנאשם

אני מבקש לעשות עבודות של"צ ולעומוד בצו מבחן.

אני מבן ומסכים כי הוה ולא עמד בצו של"צ ובצו המבחן יכול ושיגר דין מחדש לרבות למאסר מאחריו סורג ובריח.

מבקש לשלם את הקנס ב-3 תשלוםמים.

כבוד השופט וקסמן החליטה לחרוג ממתחם העונשה לקולא מטעמי שיקום למרות עתרתה של המאשימה לעונש מאסר בפועל.

מתוך גזר דין עמוד 31 שורה 25

"לאור זאת, באתי לככל מסקנה כי במקרה דין יש בכוחם של **שיעור השיקום, כדי להצדיק חריגה לקולא ממתחם העונשה.**"

בעקבות כך גירה כבוד השופט וקסמן את דין לשל"צ, צו פיקוח של שירות המבחן ואף האERICA את המאסר המותנה. כמו כן נדון **לפסילה בת 6 שנים** תוך שהיא דוחה את עתרת המאשימה לגזר דין על המשיב עונש מאסר בפועל.

לאחר גזר הדין, המשיב לא נח והגיש ערעור לבית המשפט המחויז וערער על אורך תקופת הפסילה. בית המשפט המחויז דחה את הערעור תוך שהוא מצין כך:

עפ"ת 20-02-65724abo קשך נ' מדינת ישראל

חרף התנהגותו הקשה של המערער שסיכון בדרך נהיגתו עובי דרך ויש לבן על המזל שלא נגרמו פגימות גופ במבנה של נהיגתו המתוארת, ועל אף עברו התעבורתי המכבד, נגה בית משפט קמא בקולא מפליגה בדרך קציבת העונשים
עת הורה על הארכת המאסר המותנה ועל הפעלה חופפת של עונש פסילה קודם, לעונש הפסילה המוטל. עליה, כי המערער היה נתון לפיקוח שירות המבחן במהלך הדיונים בבית משפט קמא, ושירות המבחן המליך להורות על הארכת המאסר המותנה נוכח שיתוף פעולה של המערער בקבוצה הטיפולית בה שלו. **עם זאת יצוין, כי**

בתקיר מיום 20.11.19, צוין כי המערער נמצא עדין בתהילך של "זיהוי מצבי סיכון ודפוסי חשיבה מכשילים וביעתיים", וזאת תוך מתן הדעת להסתמכיותו החזרות ונשנות בעבירות תעבורה בעלות חומרה.

בתאריך 4.3.21 **כשבועיים** לאחר שהמשיב נעצר בתיק זה, דיווח שירות המבחן לכבוד השופט וקסמן כי המשיב עמד בתנאי הפיקוח וסיים את עבודות השל"צ. ברור כי שירות המבחן לא היה מודע למעצרו המחודש של המשיב.

תקיר שירות המבחן

בתיקיר שירות המבחן בעמוד 3 בחלק של הערכת הסיכון נכתב כי ישנה בעיתיות חוזרת סביר דפוסי נהיגה. שירות המבחן מצין כי הליכים משפטיים וסנקציות עונשיות קודמות, בין היתר עונש מאסר בפועל וצו מבחן ושל"צ, לא היה בהם גורם מרתיע לשינוי בדפוסי הבעיתאים.

לבסוף קבע, כי : "כל אלה בצדוף עמדו בסיסיות הננתנות לגיטימציה לנוהga מלמדים להערכתנו על רמת סיכון להמשך התנהלות בעיתית ופורצת גבולות במישור התעבורה".

לבסוף המליך על מעצר בדרך של פיקוח אלקטרוני.

לסיכום

המשיב נהג פעם אחר פעם כאשר הוא פסול מלנהוג.

כבוד השופט צימרמן דן את המשיב לעונש של **מאסר בפועל וננקטה שיטת "המקל"**. כבוד השופט וקסמן החליטה **לחזור לקולא מטעמי שיקום וננקטה בשיטת 'הגזר'**.

משנoso שתי השיטות, **"המקל והגזר"** והמשיב ממשיך לנוהג בפשילה תוך זלזול מוגן בהזדמנות שניתנה לו ע"י כבוד השופט וקסמן, הרי שהוא מלמד על עצמו כי לא ניתן לתת בו אמון.

בית המשפט עיר להלכות שנפסקו בבית המשפט העליון, המצינו כי בעבירות תעבורה החיריג הוא מעצר מהורי סורג ובריח, (ראה בשי"פ 2227/08 טראד גרייפת נ. מדינת ישראל; בש"פ 10118/04 נזמי ג'BALI נגד מדינת ישראל) וככל ניתן להסתפק בחלופות מעצר או במעצר בגין אשר יבטיח מניעת גישה של המשיב לרכב. אולם מקרה זה נופל לאותם חיריגים אשר לא אפשרים לתת אמון במשיב.

למשיב 23 הרשותות תעבורה קודמות אשר רובן **'הרשעות ממשמעות'** בעבירות החמורות שבפרקות התעבורה. בעשור האחרון, רישון הנהיגה של המשיב כלל לא בתוקף והמשיב מצוי בתקופות פסילה ארוכות זו אחר זו, כך שככל עבירות התעבורה מבוצעות על ידי המשיב הוא ללא רישון הנהיגה תקף ובפשילה. סוג הרשותות מלמד על מסוכנותו הגבוהה של המשיב, וזה נלמדת גם מתוך התקיר שהגיש שירות המבחן בעניינו, הגם שבסתופו של יום המליך על מעצר

בדרכו של פיקוח.

מדובר על דפוס פעולה חוזר בענייני תעבורה על פני שנים רבות. המשיב מבצע עבירות תעבורה ומסכן את הציבור תוך שהוא מגין זלזול בהחלטות בתי המשפט.

אמנם הכלל בעבירות תעבורה הוא כי רק במקרים חריגים יורה בית המשפט על מעצר עד לתום ההליכים המשפטיים, וביחוד כאשר קיימת חלופת מעצר ראייה. ואולם, במקרה זה מסוכנותו של המשיב נובעת מכך שהפר בידועין, ולא בפעם הראשונה והשנייה.

לא הרתוו את המשיב, עונש פסילת רישוון שהוטל עליו, כאשר לחובתו הרשעות קודמות רבות, **מאסר על תנאי חב הפעלה** של 12 חודשים, כל זאת **טור כדי ריצו עונש שליל"ץ** וצו פיקוח של שירות המבחן, כאשר המשיב מודע לכך שאם יפר את צו שירות המבחן יגזר דין חדש והוא עלול להישלח למאסר. כל אלה, יש בהם כדי להעיד על הסיכון הגבוה הנשקף מהמשיב.

יתר על כן - מתחשובתו של המשיב בחקירותו במשפטה בה טען כי לא ידע שאסור לו לנוהג בתחום או"ש כפי שצוטטה לעיל, עליה כי המשיב לא טען כי מדובר במקרה חד פ уни וחריג אלא בהתנהלות 'רגילה' שלו.

לא ניתן לתת אמון במשיב. השאלה איננה אם המפקחים מתאימים, הבעייה נעוצה במשיב עצמו. המשיב היה יכול לנצל הזדמנויות שבתי המשפט העניקו לו, אך בשל זלזולו הנמשך ביחס להחלטות בתי המשפט אין להעניק לו הזדמנות נוספת.

לאור האמור לעיל אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, י"א אייר תשפ"א, 22 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.